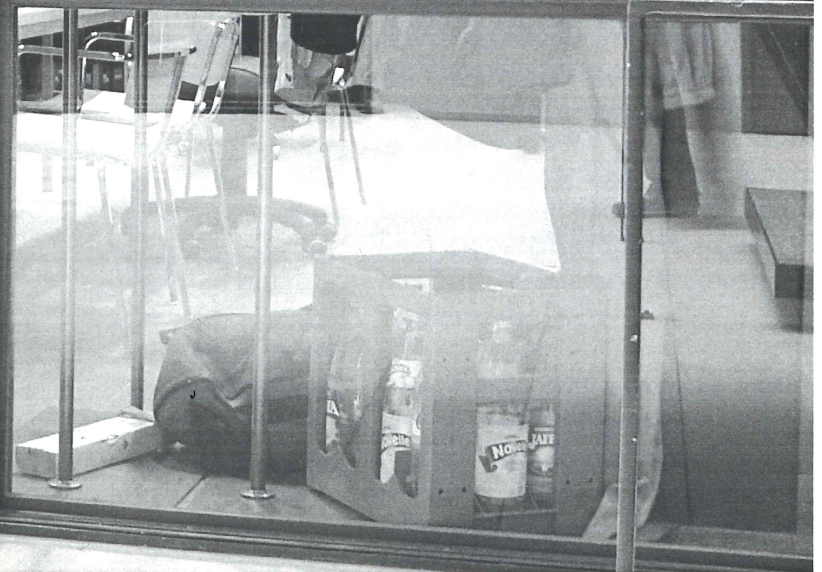

*Kumpulan
Kaliian virus
3/2004*

TKO-äly ry Virallinen tiedotus

Kuten jokainen hyvinajatteleva käpistelijä tietää, Gurula on aina ollut Kumpulassa. Vaikka teekkarit ja muut epäkäpistelijät toista väittävätkin, Gurula ei ole koskaan sijainnut Vallilassa eikä erityisesti Teollisuuskatu 23:n kiinteistön kolmannen kerroksen huoneessa A317. Gurula on aina ollut Kumpulanmäellä Exactumin huoneessa DK115.

Tosiasia on, että Gurula ei ole koskaan muuttanut minnekään. Sen sijaan kesällä 2004 Gurulassa ja sen ympäristössä toteutettiin merkittävä remontti, jonka seurauksena paikka on kuin uusi. Tämä onkin epäilemättä johtanut siihen, että moni vähemmän tarkkaavainen on erehtynyt luulemaan Gurulan muuttaneen uuteen paikkaan. Näin ei kuitenkaan missään tapauksessa ole tapahtunut, vaan kysymys on pelkästä remontista. Muun väittäminen on ajatusrikos.

TKO-äly ry:n hallitus toivoo, että tällaisten epähyvien huhujen levittäminen loppuisi nyt kokonaan, kun totuus tuodaan selvästi ja suorasanaisesti julki.

Helsingissä 13.8.2004

Misa Munde
Puheenjohtaja
TKO-äly ry

Ei Näin.

Tarkoituksettomia tarinoita tosielämästä

Vallilan Viruksen pitäisi ilmestyä huomenna. Juuri sopivasti jakoon Ava-jaiskarnevaaliin. Juuri nyt, noin täytävä vuorokautta ennen arvioitua ilmentymishetkeä, arvonn päätoimittaja istuu epämurkavaan, ikivanhaan toimistotuoliin irvikuvaansa ja ryhtyy pakertamaan kasaan pääkirjoitusta...Ei näin.

Olen muuttanut lauantaina. Kämpin joka odottaa edelleen maalaus-ta. Kämpin jonka vessan ovi saat-taa minä hetkenä tahansa ovelasti blo-kata pääsyn asuntoon. Se aukeaa käte-västi niin, että sisäänkäynnin sisempi ovi ei aukea senttiä enempää. Eli ves-san ovi on syytä muistaa pitää kiinni kaikissa olosuhteissa. Suihkuverhokin haisee pahalta. Ei näin.

Kuvitelkaa tilanne: Arvon päätoimittaja on viettämässä iltaa. Mahdollisuuksien mukaan kämppiksenä kanssa. Ideaali illanvietto on tietysti TKO-älyn saunailta, fuksiaiset, sitsit..You name it. Hauskaa on riittänyt. Alkoholi on ollut osuutta asiaan. Viimeinen ratikka on mennyt. Taksirahat on käytetty "hengen korotukseen". Bussissa-kin pitäisi maksaa yötaksa. Logiikan riemuvoittona kukaan ei tule edes ajatelleeksi junalla matkustamista. Arvon päätoimittaja lähtee, kenties jo hieman pahoinvoivana, kävelemään kämppiksenä kanssa kohti Pasilan ghettoa. Matkalla tutustumme Helsingin yö-elämän nähtävyyksiin. Spugeihin,

Denoihin ja humalaisiin nuoriin aikuisiin. Teinihelvetti on onneksi jäänyt jo taakse, Forumin katutasen McDonaldsiin. Noin 40 minuutin urbaanin cityseikkailun jälkeen taistelupari Lellu ja Liza ovat kotiovella riitelemässä kumman avaimet ovat lähempänä. Ovikoodia on näppäilty noin viisi minuuttia (niin kauan kunnes muistetaan että ovikoodi lakkaa toimimasta klo 20.00). Kotiovi aukeaa vaivatta, mutta kas....sisempi ovi ei hievahdakaan. "Joku" on unohtanut sulkea vessan oven. Se on voitonriemuisesti naristen avautunut poissaolomme aikana ja estää meiltä nyt pääsyn kotiin. Ei näin.

Tarinan mielenkiintoisin ja keskeisin hahmo on "joku". Tuo ovela otus joka aina kaataa siiderit farkuilleni, piilottaa avaimeni ja hajottaa tietokoneeni. Olet ehkä törmännyt tyyppiin. Parhaiten "jonkun" tunnistaa asenteesta "ei mua kiinnosta, emmä osaa, mä oon vaan töissä täällä". Olen jokseenkin vakuuttunut että eräs nimeltä mainitsematon opiskelija-asuntojakini välittävä säätiö ujuttaa heitä koteihin si-vutoimisesti.

Olen taipuvainen uskomaan kaikenlaisiin salaliittoteorioihin. Kenties "jotkut" ovat järjestäytyneet. Kenties he pitävät suurta osaa TKO-älyn fukseista panttivankina jossain päin Helsingin viemäriverkostoa! Kenties juu-

ri he piilottavat Tietojenkäsittelytieteen laitoksen hakupaperit roskakorin pohjalle ja viekoittelevat pahaa-aavistamattomia abeja ja abinmielisiä Otonnolaan harhaoppiin! Ei näin!

Vastauksia oli pakko saada. Tutkivaa journalismia harrastava päätoimittaja soluttautui tässä päivänä muutama Otaniemeen seuraamaan sähköteekkareiden initiaatioritijä. Fuksit näyttivät iloisilta, tyytyväisiltä ja esiintyivät mielikseen. Lauloivat outoja lauluja vieraalla kielellä. Päätoimittaja soluttautui omiensa joukkoon, TKO-älyn fuksisaunaan. Fuksit ja Superfuksi näyttivät iloisilta, tyytyväisiltä ja saunoivat mielikseen. Juoksentelevat pitkin Ida Aalbergintietä vaatteet päällä ja ilman. Juuri näin!

(Päätoimittaja itse oli karpäsenä katoissa sillä välin kun minuksi naamioitunut "joku" kaatoi bisset tuoppeihin väärin, myi vasta kylmenemään pantuja pulloja ja kaatoipa vielä siideritkin tuttuun tapaansa housuilleen. Kahdesti. Oli sillä sentään hauskaa.)

Olen ehtinyt perehtyä Akateemisen Maailman Ihmeisiin vuoden verran. Olen edelleen yhtä pihalla kuin vuosi sitten. Pääkirjoitukseni on sekava. Sohvani takana ja keittiön kaapeissa asuu "joku". Mielessäni käy monta kertaa päivässä "ei näin". Kaikesta huolimatta internet yhteyteni toimii vihdoinkin, pääkirjoitus on melkein valmis ja ehkä huoltomieskin tulee tänään korjaamaan vessan oven. Olitpa

sitten fuksi tai N:n vuoden opiskelija: Älä ole "joku". Ole iloinen, aktiivinen ja ylpeä käpistelijä! Ajattele monta kertaa päivässä "juuri näin".

Kyllä se siitä (ja jos ei, niin se siitä).

9.9.2004 Elina Koskipahta

"joku"

SISÄLLYS

3/2004

3

Pääkirjoitus: Ei näin.

6

Juhlimista akateemiseen tapaan

10

Vuorovaikutusta fyysikon silmin

11

Yliopistoliikuntaa

14

Haastattelussa Jukka Paakki

16

TKO-älyn kesä

Kumpulan virus

TKO-äly Ry :n virallinen äänenkannattaja

Päätoimittaja: Elina Koskipahta

Toimitus: Arto Kulha, Matias Käkelä, Olli Lahti, Ville Lappalainen, Eeva Nevalainen

Taitto: Arto Kulha

Valokuvat: Arto Kulha, Jesse Liukkonen, Marko Saareto

Painettu Julkaisuapu Oy Delta

Painos: 120 kpl

Juhlimista akateemiseen tapaan

TKO-äly on vasta varsin myöhään herännyt herännyt järjestämään omia sitsiä, mutta viimeisen parin vuoden aikana olemme jopa saaneet muutamia perinteitä muodostettua. Yksi näistä perinteistä on fuksisitsit, joista minua pyydettiin kirjoittamaan. Akateemisen elämän alkutaipaleen alussa oleville fukseille sitsit saattavat olla käsitteenäkin tuntematon, joten on hyvä kertoa, mistä on kyse.

Mitä sitsit ovat?

Sitsit, eli pöytäjuhla kuuluu vahvasti akateemiseen juhla-kulttuuriin. Juhlan aiheena on usein esimerkiksi ainejärjestön vuosipäivä tai muuten vaan syy järjestää hienot juhlat Juhlissa tavallisesti miehet pukeutuvat tummaan pukuun tai frakkiin, naisilla asusteena iltapuku. Vieraat istuvat pitkissä pöydissä ja ruokailun lomassa lauletaan juomalauluja (usein siihen pisteeseen saakka, että ruoka ehtii hie-man jäähtyä, mutta se kuuluu asiaan). Ruokaa on joka tapauksessa riittävästi ja se maistuu hyvältä kylmänäkin, kun juomat pitävät huolen riittävästä läm-

Tiivistä tunnelmaa keittiössä.

möstä. Etikettisäännöt on hyvä kerrata jostain lähteestä ennen juhlille osallistumista, vaikka juhlapaikasta riippuen ihan pilkuntarkasti kaikkia sääntöjä ei yleensä noudatetakaan.

Ruokalajien välissä lauletaan.

Mitä fuksisitsit ovat?

Fuksisitseillä tarkoitus on, että ruuanlaitosta ja muutenkin juhlien järjestämisestä kiinnostuneista fukseista kootaan ryhmä, joka järjestää sitsit. Suunnittelemassa ja toteutuksessa on tietenkin useampaan kertaan sitsejä järjestäneitä konkareita, mutta kaikkia ruuanlaittoon ja muuta toteutusta koskevia tuoreita ideoita otetaan vas-

taan. Ruuanlaittotaitokaan ei ole este osallistumiselle järjestelyihin, kunhan innostusta riittää ja osaa noudattaa ohjeita. Osa kootusta ryhmästä vastaa koristelusta ja osa ruuanlaitosta, mahdollisesti vielä yksi osa tarjoilusta, ellei saada ulkopuolista apua. Kennellekään ei tule liikaa tehtävää, kun hommat jaetaan tasan. Jos peukalo on täysin keskellä kämmentä ruuanlaiton

suhteen, voi sitseille osallistua vain tavallisena vieraana.

TKO-älyllä on ollut tapana pitää sit-sien osallistumiskustannukset mahdollisimman alhaisina, jotta kynnyksen osanottoon ei olisi liian korkea. Hinta tulee olemaan n. 10-15 euroa, eikä pukeutumiskoodikaan ole yhtä tiukka kuin normaaleilla sitseillä, vaan siistit asusteet riittävät (tyyliin: samanlaiset vaatteet, jotka laittaisi päälle, kun on ensimmäistä kertaa kutsuttu tapamaan tyttö/poikaystävän vanhempia). Fuksisitsit on hyvä, kevyempi tapa totuttautua hienompiin sitsityyppisiin tilaisuuksiin, kuten TKO-älyn vuosijuhliin, jotka ovat edessä marraskuussa.

Kokemus siitä, että on laittanut ruokaa 20-50 hengelle, on ainutkertainen. Kuinka moni on yrittänyt laittaa kolmen ruokalajin illallista 30 parhaalle

kaverilleen, ja kenellä oikeastaan on edes käytössä tiloja sellaiseen? On aivan eri asia laittaa ruokaa pienelle porukalle, kuin käyttää kahta keittiötä ja kymmenien litrojen kattiloita ja paria paistinpannua yhtä aikaa. On mukava kuulla, kun ihmiset keuhuvat ruokaa ja onnistunutta tilaisuutta, vaikka itse ei koko vastuuta voikaan ottaa. Jos tämä kirjoitelma sai sinut innostumaan sitsien järjestämisestä, voit ottaa yhteyttä allekirjoittaneeseen, Matti Paksulaan tai Mikko Pöriin.

Teksti & Kuvat: Jesse Liukkonen
TKO-älyn keittiömestari ja vuosijuhla-avustaja
jesse.liukkonen@cs.helsinki.fi

Myös juhlien järjestäjät ehtivät istumaan. Vasemmalla TKO-älyn toinen keittiömestari, Mikko Pöri.)

Kuka, mitä, mikä?

Tiedekuntaorientoivien lopuksi pikanakitettu vastahakoinen toimittajanplanttu saalisti TKTL-fukseja, ja saikin heitä muutamia kiinni.

Kiinnisaaduilta fukseilta kysyttiin seuraavat kysymykset:

1. Nimi, ikä, koulutus
2. Miltäs nyt tuntuu?
3. Mikä sai sinut tulemaan tänne?

Lisää syvähaastatteluja takakannessa.

1. Anna Tammisto, 20, YO
2. Ei ollut vaikeaa päästä, sinänsä ihan kivaa.
3. Tänne oli helppo päästä, mut li-säksi tietokoneet on vähän niinkuin vasaroita: niissä ei itsessään ole juuri mitään mielenkiintoista, mutta niillä voi saada aikaan mielenkiintoisia juttuja

1. Jussi, 21, YO
2. Ihan tyytyväinen, kun opiskelupaikka aukesi.
3. Pääsykokeeseen ei tarvinnut lukea

1. Anu Kontio, 22, AMK-opiskeluja mediatekniikassa

2. En vielä tiedä

3. Edellinen koulu rupesi tympimään, ja halusin ylemmän korkeakoulututkinnon.

Vuorovaikutusta fyysikon silmin

VV tavoitti puhelinvian ja toisesta päästä aidon fyysikon. Pyöritimme ajatuksia 74 minuuttia ja löysimme sekä klassista että modernia opiskelijahenkisyyttä.

Fuusioreaktio alkaa viipymättä. Fysiikaalisten tieteiden opiskelijat toivotavat Exactumin väen tervetulleeksi kampukselle. Yhteishenki on hyvä ja vailla potentiaaliuoppia. Suunnitella Kumpulaa ovat jo ensimmäiset syksyn testitapahtumat, joiden tarkoituksena on vetää puoleensa parvi yliopistolaisia oppiaine-erikoistumisiin katsomatta.

Vaan millainen sitten on fyysikko? Fyysikot eivät välttämättä ole fyysisesti ylivertaisen voimakkaita, mutta jokaisella kunnon fyysikolla on oma pieni kotiavaruutensa. Kuten ilmeisesti joka alalla, fysiikan opiskelijakin on varustettu erityisellä huumorintajulla. Lieneekö huumori sitten hieman mustaa, mutta ei se ainakaan juutu mustaan aukkoon. Fyysikko vain joutuu kyseenalaistamaan kaikkea. Miksi? Jotta voidaan luoda uutta.

Fysiikassa on verraten monta alaansa ja osastoansa, laskentatavasta riippuen ainakin toista kymmentä. Yhteishenki kuitenkin kattaa jokaisen linjan meteorologeista geofysikoihin. Eri vuosina aloittaneiden kanssa pysyy kon-

taktissa kurssien parissa aherrettaessa ja tottakai opiskelijaelämässä.

Resonanssi ry on Helsingin yliopiston kaikkien fysiikaalisten tieteiden opiskelijoiden oma järjestö. Muutamilla aloilla on myös omat ainejärjestönsä, esimerkkeinä Synop ry ja Geysir ry. Resonanssi on aktiivisesti mukana kehittämässä uuden kampuksen palveluita ja yhteistyötä myös tietojenkäsittelytieteilijöiden ja TKO-älyn kanssa. Resonanssi tähtää toiminnassaan monipuolisuuteen, jossa kaikilla on kivaa. Tenttien aikoihin toiminnassa on tosin luovia taukoja, mutta bileiden järjestäminen muulloin on sitäkin mukavampaa.

Fysiikan parissa voi tavata persoonallisuksia laidasta laitaan. Onpa fyysikoissakin omat nörttinsä, jotka eivät toki ummista silmiään tai korviaan kaveriensa aalloilta. Fysiikka kuten muut luonnontieteet ovat luonteeltaan etsimistä, ja niinpä luonnontieteilijät pitää löytää. Palkkiona on uusia ystäviä ja monipuolista tekemistä, jossa aika kuluu suhteellisesti rattoisemmin. Tärkeitä arvoja fysiikan opiskelijoille ovat oma-aloitteisuus ja monipuolinen selviytymiskyky. Fyysikot tottuvat ryhmätöihin opintojensa alusta lähtien, joten yksinäisinä heitä ei juuri havaita.

Sitten Einsteinin fysiikan rakenteissa ei ole tapahtunut ensimmäisinä opiskeltaville kurssille heijastuvia muutoksia. Perusopetuskielenä on edelleenkin matemaattinen notaatio ja Newtonin mekaniikka pätee riittävän tarkasti. Tässä voi nähdä jonkin verran eroa tietojenkäsittelytieteeseen, jolla on tapana luoda uusia ohjelmointikieliä ja paradigmoja vähintään kerran vuosikymmenessä.

Tietojenkäsittelytiede vaikuttaa fysiikon mielestä erityismenetelmätieteeltä, jota tarvitaan yhteiskunnan ylläpitämiseksi.

Ilman TKT:tä ei kaupan kassakone toimisi sekä tiedon haku kaiken kaikkiaan kävisi kovin hankalaksi. Fyysikko näkee TKT:n mieluummin mediakeskeisenä kuin elektroniikkana. Sähköimpulssien kulkeminen paikasta toiseen on vain välttämätön muttei riittävä ehto hyödyllisen tietojärjestelmän toteuttamiseksi. Erityisesti mekaanisten järjestelmien ohjausäly saavuttaa hänen kunnioituksensa: vaikka pyörä pyörii jo pelkästään mekaniikan lakien alaisesti, algoritmien tuoma lisämauste helpottaa elämää.

Kun fyysikko opiskelee TKT:tä sivuaineena, hän ei tavallisesti etsi lisää

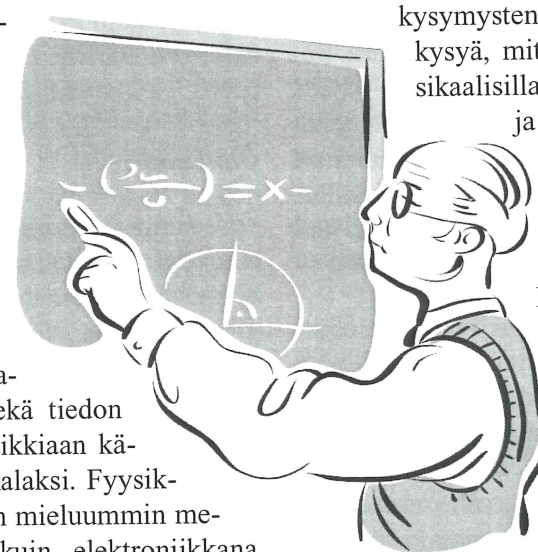
tieteellistä käsitteistöä omien pääaineopintojensa syventämiseksi vaan tyytyy parantamaan ohjelmointitaitoaan ja menetelmätuntemustaan ajattelellessaan silloin fysiikkaa. Exactumin oppiaineista lähemmin puhutteleva on matematiikka, jonka taitamista tarvitaan keskeisesti fysiikan mallintamisessa. Joka tapauksessa fysiikon erityispiirre on uusiin asioihin syvennyminen avoimin mielin. Vain kysymällä voi saada vastauksia ja uusien

kysymysten aiheita. Sopiikin kysyä, mitä annettavaa fyysikaalisilla tieteillä

ja tietojenkäsittelytieteellä vielä saattaa olla toisilleen.

Ilmiöt inspiroivat fyysikkoa luonnontieteilijänä. Monesti ensin huomataan jokin tapahtumasarja ja sitten vaaditaan selitystä.

Teoreettinen fysiikka täydentää kokeellista tutkimustyötä ennustamalla lainalaisuuksia käytännön havaintojen motivointiin. TKT sisältää piilotetummin aineksia kumpaankin suuntaan teorian ja käytännön välillä. Vain höyryfyysikot eivät suostu käyttämään paperia muuhun kuin havaintomuistiinpanoihin -- ja vannoutuneet teoreetikot eivät suorita mitään kokeellista tutkimusta.

Opiskelemalla fysiikkaa oppii katso-
maan asioita eri tavalla, kun oival-
taa ympäröivän maailman jäsentymi-
sen. Fysiikan opiskelun ansiosta oma
osaaminen kehittyy vähitellen ja sala-
kavalasti ajan myötä. Vaikka joillakin
kursseilla on paljon turhalta tuntuvaa
materiaalia eikä ahaa-elämyksiä voi-
da aina taata tosiaikaisesti, jälkikäteen
huomaa oppimansa merkitystä.

Fyysikot elävät joskus tutkimusmat-
kailijoina äärimmäisyyksien parissa.
Useille opiskelijoille puoleensa ve-
tävimät aiheet löytyvät joko aineen
rakenteen pienimmistä alkeishiukka-
sista tai avaruusfysiikan suurimmista
kokonaisuuksista. Silti ei pidä unohtaa
arkipäivän fysiikan kiehtovuutta, jon-

ka ymmärtämiseen lukio-oppimäärä
antaa hyvän pohjan.

Fysiikan opiskelijoiden huone sijait-
see Exactumin pääsisäänkäyntiä vas-
tapäätä aukion toisella puolella. Ovi
kahvilan vieressä ei ole koskaan lu-
kossa kiinteistön aukioloaikoina --
kannattaa olla rohkea ja piipahtaa kat-
somassa, mitä oven takaa löytyy!

*Asiantuntijana toimi Resonanssi ry:n
puheenjohtaja Eija Laatikainen.
Hän on viidennen vuoden fysiikan
opiskelija opettajalinjalla.*

Olli Lahti

”..salin hämääjän toisten lähdet- tyä jään ja huokaan..”

Salin ainoat valot lienevät tosin eri-
näiset punaiset ja vihreät ledit, jotka
hohkaavat lattialla ja pöydillä olevi-
en koneiden kyljistä. Tasainen hurina
täyttää huoneen, ja kyse ei ole ilmas-
toinnista. Käynnissä on pienlihasryh-
mien harjoitus alueella kämmen
kautta ranne.

Yleinen stereotypia on, että nörttejä ja
urheilua ei yhdistä edes sohva. Kuin-
ka hyvin tämä sitten pitää paikkaan-
sa? Pikainen silmäys laitoksella vael-
tavaan väestöön aiheuttaa seuraavia
huomioita; jääkaappipakastimet löy-
tyvät taukotiloista, monilla kasvoilla
loistaa valkea kuutamo ja rautakankia
ei ole ainakaan nieltä, sen verran ryh-
dikkäältä porukka näyttää.

Noh, yleistämällähän pääsee aina pit-
källe. Totuus ei liene näin karkea.
Yliopisto ja myös TKO-äly järjestää
monenlaista liikuntaa, johon myös
ihmiset ovat osallistuneet. Viime
vuonna TKO-älyllä oli oma joukkue
sähly- ja salibandysarjassa, lisäksi jär-
jestettiin liikunta-excuja esimerkiksi
megazoneen ja mikroautoilemaan. To-
sin ainakin syksyn sählysarjassa osal-
listumisaktiivisuudessa olisi ollut pa-
rantamisen varaa.

TKO-älyn liikunta

TKO-Äly järjestää jäsenilleen mah-
dollisuuden osallistua erilaisiin lii-

kuntasarjoihin. Syksyksi 2004 on kaa-
vailtu osallistumista ainakin sähly- ja
futissarjoihin. Futista pelataan Töölön
pallokentällä maanantaisin, keskiviik-
koisin ja perjantaisin (Ei välttämättä
kolmea kertaa viikossa).

Pelaajia on kentällä 6 ja yksi lyhim-
män tikun vetäjä maalissa. Futissar-
jaan osallistuminen edellyttää, että
sitoutuneita pelaajia on riittävästi, ha-
lukkaaksi voi ilmoittautua liikunta-
vastaavalle (tshekki@hotmail.com).
Muistathan myös, että liikuntatilojen
käyttö vaatii aina maksetun liikunta-
maksun, myös TKO-älyn vuoroilla.

Sarjojen lisäksi järjestetään myös ex-
cuja eri urheilumuotoihin. Yleen-
sä excuilla tutustutaan lajeihin, joita
ei välttämättä yksin tulisi kokeiltua.
Lukuvuodelle on suunnitteilla aina-
kin laitesukellusta ja jousiammuntaa.
Eksoottisemmat lajit, kuten laitesuk-
kellukseen pääsy riippuvat kuitenkin
muustakin kuin yleisön halukkuudes-
ta, joten odotellaan... Sitä mihin ex-
cuja järjestetään ei päätetä hämärissä
kabineteissa, vaan kuka tahansa käpis-
telijä voi ehdottaa hyvää paikkaa / la-
jia. Ole siis aktiivinen.

Yleensä excut myös ovat maksulli-
sia. Osallistumismaksu riippu pitkäl-
ti lajista; keilailu huokeaa, mikroau-
toilu kallista. Tiettyihin tilaisuuksiin

on myös mahdollista saada TKO-älyn sponsorointia, mutta sen varaan ei kannata varmasti laskea.

Yliopistoliikunta

Yliopistoliikunta tarjoaa kaikille liikuntamaksun maksaneille monenlaista palvelua. Lähes neitseellinen liikuntahalli Kumpulassa sisältää mm. kiipeilyseinän, puntti- ja aerobicsalit ja sählykentän. Suurin osa palveluista on käytössä pelkästään liikuntamaksulla, osa vaatii pienen lisämaksun/kerta. Esimerkiksi kuntosalin tai kuntosaliohjelman itselleen voi toteuttaa 12 euron lisämaksua vastaan.

Kumpulan lisäksi liikkumaan pääsee myös keskustassa ja Viikissä. Yliopistoliikunnan WWW-sivuilta löytyy tietoa kaikista tarjotuista palveluista ja vähän muustakin. Tutustuminen on erittäin hyödyllistä.

<http://paroni.halvi.helsinki.fi/web/>

Arto Kulha

Kuva: Marko Saaresto

Syksyn toimintaa

futissarja

ma / ke / pe

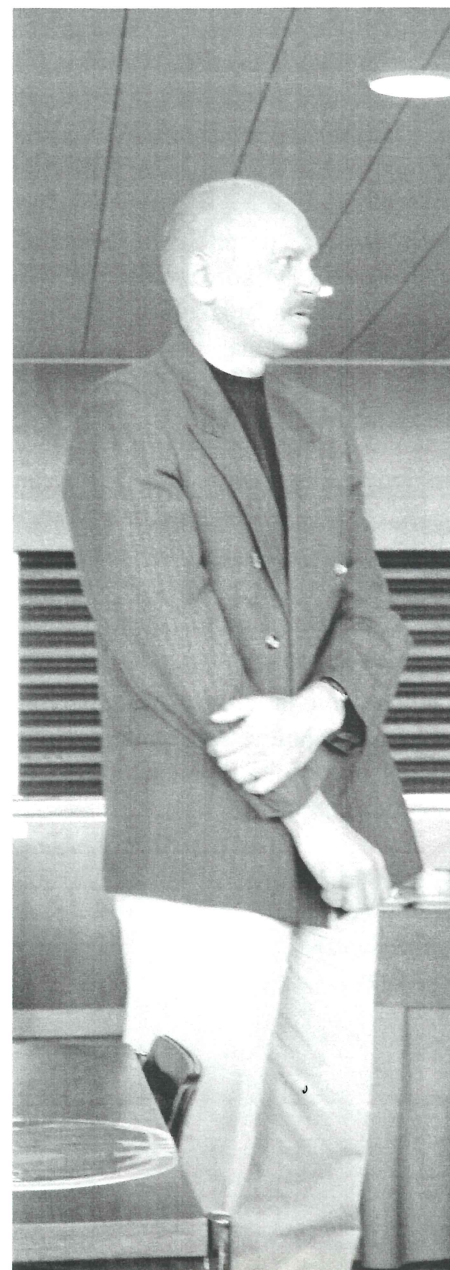
töölön futiskenttä 11-15 6+veska
(2*25 min)

sählysarja (alkaa 30.9.)

ti / to

10-15 3+vaihto

Haastattelussa laitoksen johtaja Jukka Paakki

1. Miltä tuntuu johtaa tietojenkäsittelytieteen laitosta? Millaisia tunteita se on herättänyt?

Laitoksen johtaminen on ns. mielenkiintoinen ja haastava tehtävä. Plus-saa: yliopiston hallintotehtävien joukossa tärkeimmästä päästä; pääsee / joutuu vaikuttamaan kaikkeen ja tapaamaan kaikkia. Miinusta: hirveästi kaikkea pientä paperihommaa ja sällää, jolla ei ole ”johtamisen” kanssa mitään tekemistä.

2. Olemme muuttamassa Kumpulaan ja nykyinen Vallilan rakennus jää TKT:n historiaan. Mitä ajattelette tästä? Oliko siirto hyvä? Vai olisiko kenties keskusta ollut parempi sijaintivaihtoehto?

Kumpula on hyvä, koska siellä pääsemme lähelle muita tiedekunnan laitoksia (tähtitiedettä lukuun ottamatta): opettajien, tutkijoiden ja opiskelijoiden ei tarvitse enää ravata pitkin kampuksia läheskään niin paljon kuin tähän saakka. Esimerkiksi keskusta olisi huonompi sijaintipaikka, koska siellä on liikaa kaikkea: emme erottuisi massasta, ja houkutuksia laiminlyödä opiskelua ja työntekoa olisi liikaa.

3. Mitkä seikat johtivat siihen, että päädyitte tietojenkäsittelytieteen alalle? Oliko jo nuoruudessa taipu-

musta teknisiin laitteisiin?

Kun tulin ylioppilaaksi 1974, oli atk vielä uusi ja mystinen ala ja kiinnosti minua, koska en tiennyt siitä yhtään mitään. Tekniikka ei niinkään hokuttanut, vaan pikemminkin matematiikalta vaikuttanut ”ohjelmointi” (olin matemaattisesti erittäin lahjakas, mutta matemaatikon urakehitys ei vaikuttanut niin lupaavalta kuin ohjelmoijan). Helsingin yliopiston valitsin opiskelupaikakseni, koska tänne pääsi suoraan papereilla. (Olin nuorempana laiskempi kuin vanhempana.)

4. Miltä me opiskelijat olemme näyttäneet Teidän silmissänne?

Ne opiskelijat, joita laitoksella näkee, ovat suurimmaksi osaksi aktiivisia, suht fiksuja ja aikaansaavia. Vihaksi pistää se porukka, joka on ottanut opiskelupaikan vastaan mutta ei yritäkään opiskella. Nämä olemattomat opiskelijat ovat tosin lähinnä henkinen ja poliittinen ongelma, koska ei heihin siis laitoksella törmää. En edes tiedä, miltä he näyttävät; olisi mielenkiintoista tavata joskus yksi heistä ja syventää tietämystäni ihmiskunnasta.

5. 3 asiaa jotka ottaisitte autiolla saarelle mukaan?

Vaimon, rantalentopallon ja snorkkelin.

6. Mihin asioihin laitoksen tulisi kiinnittää opetuksen suhteen jot-

ta pysyisimme edelleen vahvoilla? Mitä voisi vielä parantaa?

Nykyistä enemmän pitäisi saada opiskelijat oppimaan itse ja keskenään, jottei kaikkea tarvitsisi opettamalla opettaa eivätkä opiskelijatkaan odotaisi aina ns. lopullista totuutta Suurelta Opettajalta. Kysymyksesi kohdistui ”opetukseen”, mikä minusta vivahtaa juuri tuohon perinteiseen opettaja-auktoriteetin ylikorostamiseen. Minusta opetus ja opiskelu pitäisi nähdä kokonaisuutena, jossa opettajien lisäksi myös opiskelijoilla on suuri osuus ja vastuu.

7. Lopuksi, onko mennyt montakin kertaa hermot tietokoneen kanssa? Onko nyrkki heilunut?

Olen nuorempana ja vahvempana joskus keipittänyt tietokonetta, mutta hävinnyt aina sen taiston. Nytemmin vanhempana ja viisaampana hälytän ongelmiin ajautuessani paikalle joko atk-asiantuntijoita (laitoksella) tai vaimon (kotona).

- Jukka Paakki

Haastatteli Jaakko Evonen

Kuva: Marko Saaresto

Tapahtuu sitä kesälläkin...

TKO-älyn kesä on mennyt pitkälti lomaillessa mutta paljon on myös tapahtunut. On ollut töitä Gurulan remontin parissa, tutustuttu eläimiin (myös koodiapinoin) sekä grillattu Kumapulassa... TKO-äly ei lepää laakereillaan siis kesälläkään :)

Eläimiä katseltiin siis Korkeasaaren idyllissä melkein luonnollisissa elinympäristöissään siitakin huolimatta että TKO-älyn oma eläin teki oharit eikä halunnutkaan toimia oppaana.

Gurulan remontin parissa työskentely aloitettiin jo viime keväänä kun turhia papereita sekä muuta roinaa hei-

tettiin pois suuret määrät jotta saisimme entistä ehomman gurulan hieman pienemmät tilat paremmin käytettyä. Rahaakin on palanut mm. uuteen arkkipakastimeen jonne mahtuu reilusti roiskeläppiä sekä lihapiirakoita. Lisäksi kaksi uutta sohvia tuovat väriä

Fuksien varaslähtö

ja mukavuutta huoneeseemme. Hommia löytyy nyt enää lähinnä ylläpidon puolella, mutta se onkin sitten meidän kaikkien homma johon toivottavasti jokainen ottaa osaa :)

Remontin saavutettua loppupuolensa laitos teki pienen huviajelen kauniilla höyryveturin vetämällä junalla Keralle ja takaisin. Tällä reissulla TKO-äly piti jälleen opiskelijaperinteitä yllä viihdyttämällä kansamatkustajiaan komealla laulukuorollaan, eikä tienarin poikiakaan säästetty.

namatkan jälkeisenä päivänä kokoon-tui TKO-äly grillaamaan kumpulanmäen metsiköissä sopivan kaukana säätieläijöiden kotkokuksista. Ja hyvin grillasivatkin, kun sää tai hyönteismaailman ystävätkään eivät kyenneet estämään iloista istumista.

Näin siis tapahtui, eikä siitä sen enempää.

Misa ja Maailman Paras Tuukka
Kuvat: Jesse Liukkonen,
Marko Saaresto

Juhlallisen mutta epämuodollisen ju-

1. Lilli, 19, YO
2. Onhan se hienoo.
3. Mielenkiinto alaan.

1. Wille Kokkonen, 22, YO
2. Hyvältä
3. Kaveri suostutteli, paremman tekemisen puutteessa.

1. Markus Kiukkainen, 23, AMK kesken (kaupan ja hallinnon ala)
2. Tosi siistiltä
3. Haluan opiskella lisää

1. Juha-Pekka Järvenpää, 21, YO
2. Ihan kivalta, vapaata, epämuodollista ja hauskaa.
3. Ala. TTK:lla oli hiukka enemmän teknisyyttä.

